

”välittäjä”, ”osallistuja”, ”etuyhteydessä oleva yritys”, määre ”rajatylittävä”, erilaiset ”tunnusmerkit” ja ”pääasiallista hyötyä mittaava testi”, joita direktiivissä (EU) 2018/822 käytetään raportoitavia rajatylittäviä järjestelyjä koskevan raportointivelvoitteen soveltamisalan ja ulottuvuuden määrittämiseksi, eivät ole riittävän selkeitä ja täsmällisiä?

- 3) Loukataanko edellä mainitulla direktiivillä (EU) 2018/822, erityisesti siltä osin kuin sillä lisätään 8 ab artiklan 1 ja 7 kohta edellä mainittuun direktiiviin 2011/16/EU, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 49 artiklan 1 kohdassa ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen 7 artiklan 1 kappaleessa taattua rikosoikeudellista laillisuusperiaatetta, ja loukataanko sillä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7 artiklassa ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 artiklassa taattua oikeutta yksityiselämän kunnioittamiseen sen vuoksi, että sen 30 päivän määräajan alkamisajankohtaa, jonka kuluessa asianomaisen välittäjän tai verovelvollisen on täytettävä raportoitavaa rajatylittävää järjestelyä koskeva raportointivelvoite, ei ole vahvistettu riittävän selkeästi ja täsmällisesti?
- 4) Loukataanko edellä mainitun direktiivin (EU) 2018/822 1 artiklan 2 kohdassa Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7 artiklassa ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 artiklassa taattua oikeutta yksityiselämän kunnioittamiseen sen vuoksi, että sillä edellä mainittuun direktiiviin 2011/16/EU lisätyssä uudessa 8 ab artiklan 5 kohdassa säädetään, että siinä tapauksessa, että jäsenvaltio toteuttaa tarvittavat toimenpiteet, joilla välittäjille annetaan oikeus olla toimittamatta raportoitavaa rajatylittävää järjestelyä koskevia tietoja, jos raportointivelvoite loukkaisi kyseessä olevan jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaista oikeudellista ammattisalassapitovelvollisuutta, tämän jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, joilla välittäjät veloitetaan ilmoittamaan viipymättä toiselle välittäjälle tai, jos toista välittäjää ei ole, asianomaiselle verovelvolliselle niiden raportointivelvoitteista, koska tällaisesta velvoitteesta seuraa, että välittäjä, jota koskee ammattisalassapitovelvollisuus, jonka rikkomisesta on määrätty seuraamus kyseisen jäsenvaltion oikeudessa, on velvollinen jakamaan toiselle välittäjälle, joka ei ole hänen asiakkaansa, tietoja, jotka hän on saanut ammatinsa harjoittamisen yhteydessä?
- 5) Loukataanko edellä mainitulla direktiivillä (EU) 2018/822 Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7 artiklassa ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 artiklassa taattua oikeutta yksityiselämän kunnioittamiseen sen vuoksi, että raportoitavia rajatylittäviä järjestelyjä koskeva raportointivelvoite merkitsisi sellaista puuttumista välittäjien ja asianomaisten verovelvollisten yksityiselämän kunnioittamista koskevaan oikeuteen, joka ei olisi kohtuudella perusteltavissa eikä oikeassa suhteessa tavoiteltuihin päämääriin eikä asianmukaista sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamista koskevan tavoitteen kannalta?

⁽¹⁾ EUVL 2018, L 139, s. 1.

⁽²⁾ EUVL 2011, L 64, s. 1.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka rechtbank Gelderland (Alankomaat) on esittänyt 12.10.2022 – X v.
Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht**

(Asia C-639/22)

(2023/C 35/28)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank Gelderland

Pääasian asianosaiset

Kantaja: X

Vastaaja: Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht

Ennakkoratkaisukysymys

- 1) Onko arvonlisäverodirektiivin ⁽¹⁾ 135 artiklan 1 kohdan g alakohdasta tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen eläkerahaston osuudenhaltijoiden voidaan katsoa kantavan sijoitusriskin, mikä merkitsee sitä, että eläkerahasto on kyseisessä säännöksessä tarkoitettu erityinen sijoitusrahasto? Onko tässä yhteydessä merkitystä sillä,

- onko osuudenhaltijoilla yksilöllinen sijoitusriski vai riittääkö, että osuudenhaltijat ryhmänä, ja vain he, kantavat sijoitustulosten seuraukset?
- miten suuri kollektiivinen tai yksilöllinen riski on?
- missä määrin eläke-etuuden suuruus riippuu myös muista tekijöistä, kuten eläkkeen karttumisvuosien määrästä, palkan suuruudesta ja tuotto-odotuksesta?

(¹) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL 2006, L 347, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka rechtbank Gelderland (Alankomaat) on esittänyt 12.10.2022 – Fiscale Eenheid Achmea BV v. Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam

(Asia C-640/22)

(2023/C 35/29)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Rechtbank Gelderland

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Fiscale Eenheid Achmea BV

Vastaaja: Inspecteur van de Belastingdienst Amsterdam

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko arvonlisäverodirektiivin (¹) 135 artiklan 1 kohdan g alakohtaa tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen eläkerahaston osuudenhaltijoiden voidaan katsoa kantavan sijoitusriskin, mikä merkitsee sitä, että eläkerahasto on kyseisessä säännöksessä tarkoitettu erityinen sijoitusrahasto? Onko tässä yhteydessä merkitystä sillä,

- onko osuudenhaltijoilla yksilöllinen sijoitusriski vai riittääkö, että osuudenhaltijat ryhmänä, ja vain he, kantavat sijoitustulosten seuraukset?
- miten suuri kollektiivinen tai yksilöllinen riski on?
- missä määrin eläke-etuuden suuruus riippuu myös muista tekijöistä, kuten eläkkeen karttumisvuosien määrästä, palkan suuruudesta ja tuotto-odotuksesta?
- että eläkerahasto ei ole 1.1.2018 lähtien enää harjoittanut aktiivista kartuttamista ja sen on heikon keskimääräisen katteen vuoksi siirrettävä kaikki varansa vakuuttajalle tai toiselle eläkerahastolle?